

вачкогъ стихотворца Палмота, Будимъ 1835 год. стр. 30. „Ceteri Slavi, si abhorrentem non-nihil a proprio eorum usu in hoc opere orationem offendent, eadem venia elegantissimum Poetam dignum judicare debent, qua Athenienses Pindarum, Calimachum, Theocritum, Doricos vates; et vicissim Siculi, Boëtique et Lacones Sophoclem, Euripidem et Aristophanem Atticos dignati sunt“ — Знатна е заиста сходностъ и подобностъ, која се између насъ Славяна и Грка, не само у погледу на нарѣчия, него и у другимъ стварма ясно видити дае н. п. у пѣваню народни песама (види Зрѣwanky II. стр. 464.); у именма особа н. п. Хераклесъ - Ярославъ, Хариклесъ-Милославъ Клеопатра-Властислава и т. д. (види Rozprawу стр. 60 — 41). Юштъ е Улрихъ одъ Хутенъ примѣтио ову сходностъ у App. ad Tacit. Germ., гди вели „Ingenia Slavorum habent sanae Graecum quiddam refferentia.“

§. 7.

Како и гди е найпре постала мисао и чувствованѣ узаймности између Славяна? Кодъ когъ се племена ова найвише, кодъ когъ најманѣ развила и у дѣйство привела?

Свако столеће едногъ народа носи као и свако билѣ свой плодъ, а 15. столеће тако е слабо Карамсина или Добровскогъ познавало,